

גמ"ר 100/04/19 - מדינת ישראל נגד דניאל שלום

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה
גמ"ר 100-04-19 מדינת ישראל נ' שלום
לפני כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ, גב' ירדן אסרף- מתמחה
נגד
דניאל שלום
המאשימה
ע"י ב"כ, עו"ד יפים וקסלר
הנאשם

גזר דין

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של **גרימת מוות בנהיגה רשלנית**, עבירה לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].
- ביום 24.5.21 הורשע הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו לאחר ניהול הליך הוכחות.
- בהכרעת דין מפורטת קבעתי כי ביום 28.9.16 נהג הנאשם ברכב מסוג מאזדה, מ.ר. 3135162 (להלן: "**הרכב**") ברחוב יוסף ספיר בפתח תקווה, במהירות של כ-40 קמ"ש, בסמוך לצומת ממוקם מעבר חצייה מכיוון צפון לדרום (להלן: "**מעבר החצייה**") המסומן כראוי. מדובר בדרך עירונית, בה כביש אספלט יבש ותקין.
- אותה עת, התקרבה למעבר החצייה נטליה ברדין, ילידת 1936 (להלן: "**המנוחה**") והחלה לחצות את הכביש במרכז מעבר החצייה. הנאשם לא הבחין במנוחה, לא האט ולא בלם את רכבו. לאחר שהתקדמה המנוחה על גבי מעבר החצייה כמטר וחצי, פגע בה הנאשם עם רכבו בחלקו הקדמי ימני (להלן "**התאונה**").
- בעקבות התאונה, הוטחה המנוחה כ-3.6 מטרים קדימה ופונתה לבית החולים כאשר היא סובלת בין היתר משברים רבים. ביום 31.10.16 היא נפטרה.
- עוד קבעתי בהכרעת הדין כי הנאשם לא נתן דעתו כלל למעבר החצייה, לא האט או בלם רכבו בהתקרבו אליו; לא אפשר למנוחה להשלים חצייתה בבטחה. כמו כן קבעתי כי ניתן להבחין בהולך רגל העומד בקצה המדרכה הימנית, ממרחק של 32 מ' לפחות.

חוות דעת ממונה

- בעניינו של הנאשם הוגשה בתאריך 31.10.21 חוות דעת הממונה על עבודות השירות, לפיה, הנאשם נמצא מתאים לעבודות שירות, ללא מגבלות.

ראיות לעונש

8. במסגרת הטענות לעונש העידה נינה אשכנזי, בתה של המנוחה (להלן: "**הבת**"), אשר הגישה את טיעוניה בכתב (**ת/1**). הבת תיארה את אמה המנוחה שהייתה אישה עצמאית, מתפקדת, פעילה אשר נפגעה בדרכה לשיעור תורה בעת שחצתה במעבר חצייה. הבת תיארה את סבלה של המנוחה והדגישה כי המוות הטרגי של האם טלטל את המשפחה. הבת ביקשה מבית המשפט לשקף את חומרת המעשה על מנת להעביר מסר לכל נהג בדבר אחריותו לשלומם של הולכי הרגל.

טיעוני הצדדים לעונש

9. **ב"כ המאשימה**, הדגיש את ערך קדושת החיים שנפגע עקב מעשיו של הנאשם והפגיעה בביטחונם של הולכי הרגל. לדבריו, הנאשם לא הבחין במעבר החצייה, לא האט, לא בלם ואף לא הבחין כלל במנוחה בהיותה סמוך למעבר החצייה, וכתוצאה מכך לא אפשר לה להשלים את החצייה בבטחה וגרם למותה.

10. ב"כ המאשימה טען לקיומה של רמת רשלנות בינונית-גבוהה, ולפיכך, בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, עתר להטיל על הנאשם עונש מאסר מוחשי מאחורי סורג ובריח. ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים ועתר למקם את הנאשם בחלק התחתון של המתחם. ב"כ המאשימה לא עתר להטלת קנס כספי אך ביקש להשית על הנאשם שש שנות פסילה של רישיון הנהיגה, פיצוי משמעותי למשפחת המנוחה, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי.

11. **ב"כ הנאשם**, הדגיש את חלוף הזמן מביצוע העבירה והשיהוי בהגשת כתב האישום, אשר לטענתו גרמו לנאשם לעיוות דין.

12. לדבריו, בהכרעת הדין נקבע שהנאשם נהג במהירות נמוכה. ב"כ הנאשם הצביע על קיומם של חסמים הקיימים בכביש וביקש לקבוע כי מדובר ברשלנות נמוכה ולפיכך להימנע מלגזור עונש מאסר בפועל. כמו כן, ביקש להימנע מהטלת פיצוי כספי נוכח הוראות הפל"ד.

13. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם מסר כי מדובר בנאשם נורמטיבי אשר תורם לקהילה וכי מצבו הכלכלי בכי רע לאחר שעסקו נשרף. לעניין זה, הגיש מסמכים אשר סומנו - **נ/1**.

14. הנאשם הצטער על האירוע וביקש מבית המשפט להתחשב בנסיבותיו האישיות.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

15. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעיקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין (להלן: "**החוק**") שהינו יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, נסיבות העבירה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

16. על מנת ליישם עיקרון זה, על בית המשפט להתחשב בפרמטרים הבאים: הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם ומידת הנזק שנגרם או צפוי היה להיגרם מהעבירה שבוצעה. כמו כן, יתחשב בית המשפט במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור סעיף 40 ט' לחוק.

17. לאחר קביעת מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים אשר יוטל על הנאשם, וזאת בהתחשב לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40א' לחוק.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

18. גרימת מוות בנהיגה רשלנית, מזעזעת את אמות הסיפים. היא פוגעת בערך המקודש של קדושת החיים, מפרקת משפחות והשלכותיה על כל המעורבים הרסנית.

19. הפסיקה מאוחדת בדעה, כי הענישה המוטלת על מי שגורם ברשלנותו למותו של אדם בתאונת דרכים, נועדה להילחם בנגע תאונות הדרכים ולשמור על ערך קדושת החיים.

ר' למשל רע"פ 2996/13 נייאזוב נ' מדינת ישראל, שם נקבע:

"הם משקפים את הצורך במאבק בקיפוח חיי אדם בדרכים, המהוה, למרבה הצער, תופעה שכיחה במחוזותינו, ומדיניות הענישה משקפת את היחס לקדושת חיי אדם. האמת תורה דרכה, כי הענישה במקרי גרימת מוות ברשלנות בגדרי תאונות דרכים או תאונות אחרות היא אתגר קשה, שכן עסקינן ככלל בנאשמים נורמטיביים שמעדו והתרשלו בהיסח הדעת של רגע, וחרב עולמן של שתי משפחות; בראש וראשונה, וברמה עילאית, של משפחת הקרבן שקופדו חיו בשל רשלנות; אליה נכמר הלב. אך במרבית המקרים ישנה גם טראומה לפוגע ולמשפחתו, לא רק בשל הענישה אלא בשל המעשה, ומאמינים אנו איפוא כי הנאשמים מתייסרים אף הם..."

מידת הרשלנות

18. קביעת רף הענישה תיקבע, בין היתר, על פי מידת רשלנותו של הנאשם. לצורך קביעת רמת הרשלנות יש לבחון את נסיבות גרימת התאונה, האם מדובר ברשלנות רגעית או רשלנות נמשכת, האם התלוו לרשלנות זו עבירות תעבורה נוספות והאם קיים אשם תורם. עוד התייחסו בתי המשפט למספר הנפגעים כאלמנט לקביעת העונש.

19. במקרה שלפנינו, על בסיס עדותה של עדת הראייה, מיקום פגיעת גופה של המנוחה ברכבו של הנאשם, משך הזמן הקצר ששהתה המנוחה על הכביש והנזקים ברכב, ייחסתי למנוחה אשם תורם מסוים לתאונה. עצם קיומו של אשם תורם אינו משנה את העובדה כי היה זה הנאשם שנהג ברשלנות וכי קיים קשר סיבתי בין רשלנותו לתוצאת התאונה. בעניין זה, קבעתי כי הפגיעה במנוחה התרחשה בחלקו הקדמי ימני של רכבו של הנאשם, החל במראה הימנית עם מגמה לחזית הרכב.

20. בע"פ (ת"א) 40285-10-15 **מדינת ישראל נ' פישמן** (לא פורסם, מיום 21.12.15), נקבע כי מתחם הענישה בעבירת גרימת מוות ברשלנות בתאונת דרכים, אינו מקשה אחת ויש לבדוד מתחמים לפי רמת הרשלנות [ערעור לבית המשפט העליון נדחה רע"פ 501/16 **פישמן נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (מיום 14.2.16)].

21. כידוע, ל"דרגת הרשלנות", ישנה השפעה ניכרת על מלאכת גזירת העונש בעבירות של גרם מוות בנהיגה רשלנית (ר' רע"פ 449/15 **אבו קוידר נ' מדינת ישראל**, הש' א.שהם, 21.1.15).

22. בענייננו, מדובר בתאונת דרכים קטלנית. הנאשם לא הבחין במעבר החצייה ולא האט או בלם רכבו בהתקרבו אליו; לא הבחין במנוחה, הולכת הרגל, בסמוך למעבר החצייה ואף לא כאשר ירדה לכביש במעבר החצייה; לא אפשר למנוחה להשלים חצייתה בבטחה, ולא נהג כפי שנהג מן הישוב היה נוהג בנסיבות העניין.

23. בעניין זה, קבעתי בהכרעת הדין כי מוטלת על הנאשם האחריות לשלומם של הולכי רגל המבקשים לחצות במעבר חצייה. במידה ושדה ראייתו של הנאשם אינו פתוח, חסום או מוגבל, עליו להאט רכבו על מנת לאפשר בלימה על אתר וזאת בהתקרבו למעבר חצייה.

24. על המונח "רשלנות רגעית", קבע בית המשפט המחוזי (ת"א) בע"פ 26904-04-14 **מדינת ישראל נ' תומר זוהר** (פורסם בנבו) את הדברים הבאים:

"בתיקי התאונות ככלל וגרימת מוות ברשלנות ביניהם מדובר תמיד ברשלנות רגעית, שהרי אין מדובר במעשים מתוכננים. תאונת דרכים טיבן וטבען שהן נגרמות במשך שניות ספורות ולא מעבר לכך. כיוון שכך הביטוי רשלנות רגעית גם אם הוא נכון לעניין מימד הזמן שמדובר בו, איננו תוחם את גבולותיה של היקף הרשלנות ואיננו מצביע על כך שמדובר ברשלנות קלה".

25. לנאשם ותק נהיגה של כ- 33 שנים ועבר תעבורתי שהתיישן (אך לא נמחק).

26. לא התעלמתי מקביעת הבוחן המשטרתי כי מדובר בתאונה בלתי נמנעת. על אף זאת, מדובר בנהיגה רשלנית, נוכח התרחשותה על מעבר החצייה. הציפייה מנהג סביר היא לתת דעתו לדרך, לצפות כי הולכי רגל מבקשים לחצות במעבר החצייה, להאט מהירות הנסיעה עד כדי אפשרות לבלימה על אתר ואף לבלום בעת הצורך. לא התעלמתי מהעובדה כי לא בוצעו עבירות תעבורה נלוות וכי הנאשם נהג במהירות אשר אינה עולה על המהירות המותרת.

27. לעניין זה יפים דברי כבוד השופט חשין בבש"פ 7578/00 **שוויקי תחסין נ' מדינת ישראל**:

"... מעבר חצייה בכביש ממלכתו של הולך הרגל הוא, ורכב כי יתקרב לאותה ממלכה, חייב הוא לעצור, עד אם יעבור הולך הרגל בשלום את דרכו מעברו האחד של הכביש אל עברו האחר. נהג רכב הפוגע בהולך רגל בהלכו במעבר חצייה, מחייב עצמו לכאורה במעשה רשלנות או במעשה רשלנות חמור, וכך רכב הפוגע בהולך רגל, המצוי במעבר חצייה, ניתן להעלות על הנוהג בו, כי עשה לכאורה מעשה רשלנות. הדבר כמו מדבר בעדו, שבעל הרכב פלש עם רכבו למקום, שאסור היה לו לבוא בו בלא היתר".

28. בע"פ 19194/09 ירוחם יגאל נ' פרקליטות מחוז מרכז, נקבע: "הלכה ידועה היא שמעבר חצייה הוא 'מקום מבטחיו' של הולך הרגל. נהג חייב להאט את מהירות נסיעתו בהתקרבו למעבר חצייה, לסרוק את מלוא רוחבו של המעבר, כדי לאתר הולכי רגל 'החוצים' או המבקשים לחצות, ואף לבלום את רכבו באם יצא כאלה".

29. בע"פ 8827/01 ישראל שטרייזנט נ' מדינת ישראל, קבע כב' המשנה לנשיא, השופט חשין, כתוארו דאז, את הדברים הבאים: "נהג רכב המתקרב למעבר חצייה חייב ליתן דעתו ולצפות אף אפשרות של התנהגות רשלנית מצדו של הולך הרגל. חובה זו קיימת לא אך במצב שבו עומד הולך הרגל על סף מעבר החצייה, פניו אל עבר הכביש, והתנהגותו מבטאת כוונה לחצות את הכביש. חובה זו קיימת גם במצב שבו מתעורר ספק אם אדם הנמצא בסמוך למעבר החצייה מבקש לחצות את הכביש אם לאו".

קביעת מתחם העונש ההולם

30. בע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל קבע בית משפט העליון קווים מנחים בעניין מדיניות הענישה (ר' גם רע"פ 4880/07 קוסה נ' מדינת ישראל):

א. **האחד**, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה.

ב. **השני**, בדרך כלל, נסיבותיו האישיות של נאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם על ידי אנשים נורמטיביים.

ג. **השלישי**, אמת המידה הנחזית הקובעת בעבירה זו נעוצה היא במידת הרשלנות.

מדיניות הענישה הנהוגה:

31. ככלל, מדיניות הענישה הראויה בעבירות של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות, הינה הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה (ראו: רע"פ 8576/11 מזרחי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 5.2.12); ראו גם: דנ"פ 1391/12; ע"פ 4441/13; רע"פ 5047/18).

32. בעפ"ת 33840-02-12 סובחי חאמד נ' מדינת ישראל, סקר בית המשפט המחוזי את מתחם הענישה בעבירות של גרימת מוות ברשלנות וקבע טווח ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד 30 חודשי מאסר בפועל.

33. בשורה של פסקי דין בכל הערכאות, נקבעה רמת ענישה כלהלן:

א. עפ"ת 69490-01-20 טאייב נ' מדינת ישראל (מחוזי ת"א): בית המשפט המחוזי אישר גזר דין בן 9 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה למשך 10 שנים ופיצוי למשפחת

עמוד 5

המנוח ע"ס 15,000 ש"ח. מדובר בתאונת דרכים קטלנית, במהלכה פגע המערער בהולך רגל במעבר חצייה. מדובר בנאשם כבן 82 אשר נוהג משנת 1955 ולו 15 הרשעות קודמות בתעבורה.

ב. גמ"ר 3389-07-15 **פרקליטות מחוז דרום נ' שושנה ארז** (שלום, אשדוד): הנאשמת הורשעה בעבירה של גרימת מוות ברשלנות לאחר שפגעה בהולך רגל במעבר חצייה עם חזית רכבה. בית משפט השלום זיכה תחילה את הנאשמת מכל אשמה אך ערעור המדינה התקבל. הנאשמת הורשעה בעבירה המיוחסת לה ובסופו של יום נדונה ל-6 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי, 6 שנות פסילה, פיצוי בסך 10,000 ש"ח וצו מבחן. נקבעה מידת הרשלנות ברף נמוך.

ג. גמ"ר 3211-07-13 [פורסם בנבו], נקבעה רמת רשלנות בינונית, ומתחם הענישה נקבע בין 7 ל-20 חודשי מאסר בפועל. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות ונגזרו עליו: 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי; 8 שנים פסילה בפועל; 12 חודשי פסילה על תנאי, פיצויים למשפחת המנוח, בסכום של 30,000 ש"ח.

ד. ע"פ (ת"א) 4889-11-15 **מדינת ישראל נ' פשצ'נסקי** ([פורסם בנבו], 12.1.16) המערער הורשע בנהיגה רשלנית שגרמה למותה של הולכת רגל במעבר חציה. המערער התקרב בנסיעה שוטפת לעבר מעבר החציה, עקף מימין את הרכב שנסע לפניו ושנעצר על מנת ליתן זכות קדימה להולכת רגל במעבר חציה, פגע בהולכת רגל שחצתה במעבר וגרם למותה. בית משפט קמא גזר על המערער 10 חודשי מאסר ופסילה למשך 10 שנים. שני הצדדים ערערו על גזר הדין. בהמלצת ערכאת הערעור הסכימו הצדדים להעמיד את עונש המאסר על 12 חודשים, תוך שבית המשפט המחוזי הבהיר כי אין בעונש האמור כדי ליתן ביטוי מלא לחומרת הנסיבות בתיק זה.

ה. עפ"ת (מרכז) 24573-05-13 **פטר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.9.13), המערער הורשע בנהיגה רשלנית שגרמה למותה של הולכת רגל אשר חצתה את הכביש במעבר חציה. המערער נדון ל-15 חודשי מאסר בפועל ו-13.5 שנות פסילה. ערעורו נדחה לאחר שבית המשפט המחוזי ציין כי המערער הפר את חובת הזהירות המוטלת עליו הפרה בוטה ולאחר שנקבעה רמת רשלנות גבוהה.

ו. עפ"ת 5523-09-16 **וסילה מבארכה נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.11.16), נדון עניינה של נאשמת שהורשעה בגרימת מוות ברשלנות. הנאשמת פגעה במנוח שחצה את הכביש במעבר חצייה. הנאשמת נדונה לעונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים, לאחר שנקבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל. הגם שצוין כי מדובר ברשלנות גבוהה יחסית, בית המשפט המחוזי התייחס לעונש שנקבע במילים הבאות: **"בענייננו, לא מצאתי כי נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט קמא, או כי חרג באופן כלשהו מרף הענישה הנוהג בנסיבות דומות. אין לי אלא להסכים לניתוחו של בית משפט קמא אודות טיב רשלנותה של המערערת, אשר מחד, התאפיין בחוסר תשומת לב רגעית (ולא בנהיגה פוחזת או רשלנית לאורך זמן) אך בה בעת הפנה לכך כי הדבר היה סמוך למעבר חצייה- מקום בו כל נהג חייב בזהירות וריכוז**

מוגברים".

ז. עפ"ג (ב"ש) 35819-10-16 מקליאקוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], הנאשם הורשע בנהיגה רשלנית שגרמה למותו של הולך רגל שחצה את הכביש במעבר חציה. בית משפט קמא גזר על המערער 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה בן 10 חודשים, פסילה בת 6 שנים ופיצוי בסך 25,000 ש"ח.

ח. גמ"ר (תעבורה, ב"ש) 1099-11-16 מדינת ישראל נ' מיטרני הורשע נאשם על פי הודאתו בגרם מוות ברשלנות לאחר שפגע במנוחה במעבר חציה. בית המשפט התחשב בנסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם שהינו ניצול שואה כבן 80 הסובל מסרטן ומבעיות רפואיות קשות והשית עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד פסילת רישיון לצמיתות.

ט. גמ"ר 2703-03-19 מדינת ישראל נ' והב הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של גרם מוות ברשלנות. הנאשם פגע בהולך רגל על מעבר חציה. נוכח קיומם של כשלים ראייניים ומחדלי חקירה, הטיל מותב זה ענישה בת 9 חודשי מאסר בפועל, 6 שנות פסילה ופיצוי בסך 30,000 ₪. רמת רשלנות נקבעה בינונית.

34. ולענייננו, אני קובע כי מדובר בנהיגה המקימה מידת רשלנות בינונית. אני קובע מתחם הענישה ההולם לנסיבות ביצוע העבירה שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. מתחם הענישה ההולם לגבי תקופת הפסילה, נע בין 3 שנות פסילה ועד 12 שנות פסילה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

35. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה על פי סעיף 40א'.

36. הלכה היא כי בנוגע לתאונות דרכים קטלניות יש לתת עדיפות לאינטרס הציבורי שבהרתעה על פני נסיבות אישיות של הנאשם. ברע"פ 6173/12 עזרא רסקאי רדה נ' מדינת ישראל, קבע בית המשפט העליון כי יש לתת משקל נמוך, אם בכלל, לנסיבותיו האישיות של הנאשם בעבירה של גרימת מוות ברשלנות.

37. מלאכה קשה מוצבת בפני בית המשפט אשר צריך לגזור דינו של נאשם שהינו אדם נורמטיבי, אשר ביצע עבירה וגרם לתאונת דרכים שבה קופחו חייו של אדם.

38. רוב הנאשמים בעבירות אלו הם אנשים נורמטיביים, שאף ישנה סבירות גבוהה כי אכן חרב עולמם ביום גרימת התאונה (ר' בר"ע 530/84 שפר נ' מדינת ישראל, פ"ד ל"ח).

39. יודגש, כי במלאכת גזירת העונש אין לפסוח על בדיקה אינדיבידואלית של נסיבות העושה והמעשה, שכן הענישה לעולם תיבדק לכל מקרה לפי נסיבותיו [ראו ת"פ (חי) 43073-11-13 מדינת ישראל נ' זובידאט, לא פורסם (מיום 14.9.16)].

39. אני ער לכך כי מדובר בנאשם נורמטיבי, בעל משפחה וותק נהיגה של 33 שנים. לחובתו אין הרשעות קודמות להצגה בבית משפט. מדובר בעבירה מספטמבר 2016, התחשבותי בחלופי הזמן, לא התעלמתי ממידת רשלנותו שנקבעה כבינונית והעובדה שנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו. זכותו של נאשם לנהל הליך הוכחות ולהעמיד את התביעה על עדיה. מאידך, בנסיבות אלו, אין ולא קיימת חובה להקל בעונשו.

40. במקרה שלפניי, אין מקום לסטיה ממתחם הענישה ובנסיבות המקרה מצאתי כי יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם וזאת בהתחשב, בין היתר, בקביעותי העובדתיות כפי שפורטו בסעיף 80 להכרעת הדין, לרבות קיומו של אשם תורם מסוים מצדה של המנוחה לתאונה ובמידת רשלנותו של הנאשם.

סוף דבר

41. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.** הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 2.12.21 בשעה 08:00 ביחידת עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, ת.ד. 81 רמלה. עבודות השירות יתבצעו במשטרת פתח תקווה, רח' שטמפפר 53. מובהר לנאשם כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי אם יחול בכתובת מגוריו, וכי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר ממש. לא יתייצב הנאשם לריצוי המאסר בעבודות שירות- תיחתם פקודת מאסר.
- ב. **9 חודשי מאסר על תנאי** לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירת גרם מוות ברשלנות או נהיגה בפסילה.
- ג. **פסילה בפועל למשך 5 שנים** מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה. מתקופה זו תנוכה הפסילה המנהלית והשיפוטית אותה ריצה הנאשם במסגרת הליכים משלימים.
- ד. **פיצוי כספי למשפחת המנוחה בסך 25,000 ₪.** הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 90 ימים מהיום. אין בסכום שנפסק כדי להקל ואף לא במעט, על סבלה של המשפחה וכאבה.
- ה. בנסיבות העניין, אמנע מהטלת קנס כספי.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי מרכז תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"ב, 01 דצמבר 2021, במעמד הנוכחים